

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติมาใช้ ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
D.F.	หมายถึง	ขั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
T, F, χ^2	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ระดับ ปวช. และระดับ ปวส. สังกัวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 804 คน ดังแสดงในตารางที่ 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาภาคทฤษฎี จำแนกตามสถาบันและระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา สถาบัน	ระดับ ปวช.		ระดับ ปวส.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	70	8.70	90	11.20
โชติเวช	150	18.70	94	11.70
เทคนิคกรุงเทพฯ	-	-	100	12.40
พระนครใต้	150	18.60	150	18.70
รวม	370	46.00	434	54.00

ตารางที่ 3 แสดงว่า ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวិทยา เขตโชติเวช และวิทยาเขตพระนครใต้ มากที่สุด และใกล้เคียงกัน เพราะมีจำนวนประชากรนักศึกษาจำนวนมาก ส่วนตัวอย่างประชากรนักศึกษาวิทยา เขตเทคนิคกรุงเทพฯ น้อยที่สุด เพราะมีเพียงระดับเดียวคือ นักศึกษาระดับ ปวส.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ภูมิหลังของนักศึกษาคหกรรมศาสตร์

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	414	51.50
ภาคกลาง	118	14.70
ภาคเหนือ	58	7.20
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	10.60
ภาคตะวันออก	57	7.00
ภาคใต้	72	9.00
รวม	804	100.00

ตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีมากที่สุด จำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีน้อยที่สุด คือ จำนวน 58 คน และ 57 คน หรือร้อยละ 7.20 และ 7.00 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อนำนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ มา รวมกัน จะมีทั้งสิ้น 390 คน หรือร้อยละ 48.50 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
บ้านบิณฑาคาร	323	40.20
บ้านญาติพี่น้อง	170	21.20
บ้านเช่า	142	17.50
หอพักเอกชน	169	21.10
รวม	804	100.00

ตารางที่ 5 แสดงว่า นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิณฑาคารมากที่สุด มีจำนวน 323 คน หรือร้อยละ 40.20 และพักอาศัยอยู่มานเช่า น้อยที่สุด จำนวน 142 คน หรือร้อยละ 17.50

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการเสียและไม่เสียค่าเช่าที่พัก

การเสียและไม่เสียค่าเช่าที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องเสียค่าเช่าที่พัก	489	60.80
เสียค่าเช่าที่พัก	315	39.20
รวม	804	100.00

ตารางที่ 6 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ต้องเสียค่าเช่าที่พัก มีจำนวน 489 คน หรือร้อยละ 60.80 และจำนวน 315 คน หรือร้อยละ 39.20 ต้องเสียค่าเช่าที่พักอาศัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของ
ผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	210	26.10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	82	10.20
รับจ้าง	128	15.90
เกษตรกรรวม	144	17.90
ทำธุรกิจ	78	9.70
ค้าขาย	162	20.20
รวม	804	100.00

ตารางที่ 7 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพรับราชการมากที่สุด
จำนวน 210 คน หรือร้อยละ 26.10 และเมื่อนำมารวมกับอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ซึ่งมีลักษณะอาชีพคล้ายคลึงกัน จะมีจำนวน 292 คน หรือร้อยละ 36.30 และผู้ปกครอง
มีอาชีพประกอบธุรกิจน้อยที่สุด จำนวน 78 คน หรือร้อยละ 9.70

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะรายได้
ของผู้ปกครอง

ลักษณะรายได้	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ประจำ	540	67.20
รายได้จากผลงาน	170	21.10
รายได้เป็นครั้งคราว	94	11.70
รวม	804	100.00

ตารางที่ 8 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ประจำมากที่สุดจำนวน 540 คน หรือร้อยละ 67.20 ส่วนผู้ปกครองที่ไม่มีรายได้ประจำ คือ เป็นรายได้จากผลงานและรายได้เป็นครั้งคราว มีเพียง 264 คน หรือร้อยละ 32.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับรายได้
ของผู้ปกครอง

ระดับรายได้ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
500 - 1,000	37	4.60
1,001 - 1,500	71	8.80
1,501 - 2,000	97	12.10
2,001 - 2,500	97	12.10
2,501 - 3,000	85	10.60
3,001 - 3,500	65	8.10
3,501 - 4,000	65	8.10
4,001 - 4,500	65	8.10
4,501 - 5,000	66	8.20
สูงกว่า 5,000	156	19.30
รวม	804	100.00

ตารางที่ 9 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้สูงกว่า 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 156 คน หรือร้อยละ 19.30 แต่ถ้านักศึกษาเป็นช่วงรายได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 รายได้ 500-3,000 บาท ระดับที่ 2 3,001-5,000 บาท และระดับที่ 3 สูงกว่า 5,000 บาท จะเห็นว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้อยู่ในระดับ 500-3,000 บาท มากที่สุด จำนวน 387 คน หรือร้อยละ 48.20 รองลงมาได้แก่รายได้ในระดับ 3,001-5,000 บาท จำนวน 261 คน หรือร้อยละ 32.50 ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้เกิน 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 156 คน หรือร้อยละ 19.30

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะรายได้ พิเศษของผู้ปกครอง

ลักษณะรายได้	จำนวน	ร้อยละ
มีรายได้พิเศษ	331	41.20
ไม่มีรายได้พิเศษ	473	58.80
รวม	804	100.00

ตารางที่ 10 แสดงว่า ผู้ปกครองมีรายได้พิเศษนอกจากรายได้ที่ได้รับเป็นประจำอยู่แล้ว จำนวน 473 คน หรือร้อยละ 58.80 และที่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 331 คน หรือร้อยละ 41.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับรายได้พิเศษของผู้ปกครอง

ระดับรายได้พิเศษ (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
500 - 1,000	137	41.40
1,001 - 1,500	62	18.70
1,501 - 2,000	27	8.20
2,001 - 2,500	25	7.60
2,501 - 3,000	17	5.20
3,001 - 3,500	16	4.80
3,501 - 4,000	6	1.80
4,001 - 4,500	6	1.80
4,501 - 5,000	7	2.10
สูงกว่า 5,000	28	8.40
รวม	331	100.00

ตารางที่ 11 แสดงว่า ผู้ปกครองมีรายได้พิเศษ 500-1,000 บาท มากที่สุด จำนวน 137 คน หรือร้อยละ 41.40 และเมื่อพิจารณาแบ่งรายได้พิเศษออกเป็น 3 ระดับ คือ 500-3,000 บาท, 3,001-5,000 บาท และสูงกว่า 5,000 บาท แล้ว พบว่า ผู้ปกครองมีรายได้พิเศษอยู่ในระดับ 500-3,000 บาท มากที่สุด จำนวน 268 คน หรือร้อยละ 81.10 รองลงมาเป็นรายได้พิเศษระดับ 3,001-5,000 บาท จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 10.50 และมีรายได้พิเศษสูงกว่า 5,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 8.40

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา
ของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	62	7.70
ประถมศึกษาตอนต้น	161	20.00
ประถมศึกษาตอนปลาย	86	10.60
มัธยมศึกษาตอนต้น	106	13.20
มัธยมศึกษาตอนปลาย	105	13.10
อาชีวศึกษา	102	12.70
ปริญญาตรี	94	11.70
สูงกว่าปริญญาตรี	88	11.00
รวม	804	100.00

ตารางที่ 12 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักศึกษามีระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด จำนวน 161 คน หรือร้อยละ 20.00 และระดับต่ำกว่าประถมศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 62 คน หรือร้อยละ 7.70

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้ปกครอง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า, ระดับมัธยมศึกษา และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาประถมศึกษาและต่ำกว่ามากที่สุด จำนวน 309 คน หรือร้อยละ 38.30 รองลงมาได้แก่ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ซึ่งได้แก่ อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 284 คน หรือร้อยละ 35.40 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 211 คน หรือร้อยละ 26.30

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้แนะนำเข้าศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ผู้แนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	295	36.60
เพื่อน	137	17.00
ครู	115	14.30
บิดามารดา	155	19.30
ญาติ	93	11.60
ผู้ใหญ่ที่นับถือ	9	1.20
รวม	804	100.00

ตารางที่ 13 แสดงว่า นักศึกษา เป็นผู้แนะนำตนเองเข้าศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มากที่สุด จำนวน 295 คน หรือร้อยละ 36.60 ส่วนผู้แนะนำอื่น ๆ คือ บิดามารดา ญาติ เพื่อน และครู มีจำนวนใกล้เคียงกัน และผู้ที่มีบทบาทในการแนะนำนักศึกษาให้เข้าศึกษาคณะศึกษาศาสตร์น้อยที่สุด ได้แก่ ผู้ใหญ่ที่นับถือนับถือ มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 1.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของสา เหตุที่ทำให้เลือกเรียนคาน
คหกรรมศาสตร์

สา เหตุที่เลือกเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	129	16.10
มีความถนัดคานนี้ เป็นพิเศษ	103	12.80
คิดว่าเรียนง่าย	66	8.20
คิดว่าค่าใช้จ่ายต่ำกว่าคานอื่น	43	5.30
พ่อแม่มีอาชีพนี้อยู่แล้ว	33	4.10
ระหว่างเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้	183	22.90
ความรู้คานสามัญไม่เพียงพอ	43	5.30
ไม่มีวิชาอื่นให้เลือก	61	7.60
จบแล้วหางานทำง่าย	51	6.30
ระหว่างเรียนหารายได้ได้บ้าง	50	6.20
จบแล้วมีรายได้ดี	42	5.20
รวม	804	100.00

ตารางที่ 14 แสดงว่าเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคานคหกรรมศาสตร์เพราะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มากที่สุด จำนวน 183 คน หรือร้อยละ 22.90 รองลงมาได้แก่ เลือกเรียนเพราะชอบ จำนวน 129 คน หรือร้อยละ 16.10 และมีความถนัดคานนี้ เป็นพิเศษ จำนวน 103 คน หรือร้อยละ 12.80 นอกจากนี้ เป็นการเลือกเรียน เพราะเหตุผลอื่น มีจำนวนน้อยและใกล้เคียงกัน ที่มีน้อยที่สุดคือเลือกเรียนเพราะพ่อแม่มีอาชีพนี้อยู่แล้ว จำนวน 33 คน หรือร้อยละ 4.10

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่คิดจะทำเมื่อสำเร็จการศึกษา

สิ่งที่คิดจะทำ เมื่อสำเร็จการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เรียนต่อทันที	424	52.70
ทำงานตลอดไปโดยไม่คิดจะเรียน	105	13.10
ทำงานระยะหนึ่งแล้วเรียนต่อ	156	19.40
ทำงานทันที	119	14.80
รวม	804	100.00

ตารางที่ 15 แสดงว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วจะเรียนต่อทันทีเป็นส่วนมาก จำนวน 424 คน หรือร้อยละ 52.70 และคิดว่าจะทำงานตลอดไปโดยไม่คิดจะเรียนต่อไปอีก มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 105 คน หรือร้อยละ 13.10

ถ้าพิจารณานักศึกษาที่จะทำงานเมื่อจบแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น 380 คน หรือร้อยละ 47.30 ซึ่งมีน้อยกว่านักศึกษาที่คิดจะเรียนต่อทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ที่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ
คหกรรมศาสตร์

อาชีพ เมื่อจบการศึกษาแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
เกี่ยวข้องกับคานคหกรรมศาสตร์	690	85.80
ไม่เกี่ยวข้องกับคานคหกรรมศาสตร์	114	14.20
รวม	804	100.00

ตารางที่ 16 แสดงว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วส่วนมากคิดจะประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับคานคหกรรมศาสตร์ มากที่สุด จำนวน 690 คน หรือร้อยละ 85.80 และมีส่วนน้อยที่จะประกอบอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับคานคหกรรมศาสตร์ จำนวน 114 คน หรือร้อยละ 14.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 17 ค่าใช้จ่ายแยกประเภทของนักศึกษาระดับ ปวช.ต่อ 1 ภาคการศึกษา

ประเภทค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)	ร้อยละ
ค่าที่พัก	477.88	5.87
ค่าอาหาร	2,251.74	27.73
ค่าพาหนะประจำวัน	624.04	7.68
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	390.00	4.82
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	748.14	9.22
ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ	1,234.98	15.20
ค่ารักษาพยาบาล	148.02	1.83
ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	644.58	7.93
ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา	466.59	5.74
ค่าพักผ่อนหย่อนใจ	589.66	7.25
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	546.65	6.73
รวม	8,122.28	100.00

ตารางที่ 17 แสดงว่า นักศึกษาใช้จ่ายด้านค่าอาหารมากที่สุด ประมาณคนละ 2,251.74 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 27.73 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมา เป็นค่าใช้จ่ายด้านค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ ประมาณคนละ 1,234.98 บาท หรือร้อยละ 15.20 นอกจากนี้ เป็นค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ซึ่งใกล้เคียงกัน ได้แก่ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพาหนะประจำวัน ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาใช้จ่ายน้อยที่สุด คือ ค่ารักษาพยาบาล ประมาณคนละ 148.02 บาท หรือร้อยละ 1.83 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ตารางที่ 18 ค่าใช้จ่ายแยกประเภทของนักศึกษาระดับ ปวส. ต่อ
1 ภาคการศึกษา

ประเภทค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน (บาท)	ร้อยละ
ค่าที่พัก	681.37	7.95
ค่าอาหาร	2,664.45	31.08
ค่าพาหนะประจำวัน	627.85	7.32
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	390.00	4.56
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	686.67	8.02
ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ	1,411.90	16.48
ค่ารักษาพยาบาล	130.46	1.52
ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม	637.84	7.44
ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา	405.07	4.73
ค่าพักผ่อนหย่อนใจ	458.34	5.34
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	476.65	5.56
รวม	8,570.60	100.00

ตารางที่ 18 แสดงว่า นักศึกษาใช้จ่ายด้านค่าอาหารมากที่สุด ประมาณคนละ 2,664.45 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.08 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายด้านวัสดุฝึกปฏิบัติ ประมาณคนละ 1,411.90 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 16.48 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด นอกจากนี้เป็นค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ ซึ่งใกล้เคียงกัน ได้แก่ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพาหนะประจำวัน ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนค่าใช้จ่ายที่นักศึกษานักศึกษาใช้จ่ายน้อยที่สุด คือค่ารักษาพยาบาล ประมาณคนละ 130.46 บาท หรือร้อยละ 1.52 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

3. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยกับภูมิลำเนา จำแนกตามระดับการศึกษา
ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการศึกษาของ
ผู้ปกครอง

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยกับระดับการ
การศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัว
 และระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	T
ปวช.	8,122.28	2,113.771	-2.88*
ปวส.	8,570.60	2,291.724	

**p < .01

จากตารางที่ 19 แสดงว่า นักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน และจากตาราง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาระดับ ปวช. กล่าวคือ นักศึกษาระดับ ปวช. มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย 8,122.28 บาท ในขณะที่นักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย 8,570.60 บาท

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยกับภูมิลำเนา ของนักศึกษา

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัว
และภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	$\bar{X}$	S.D.	T
กรุงเทพมหานคร	7503.28	2057.061	-12.14**
ต่างจังหวัด	9296.17	2023.266	

**P < .01

จากตารางที่ 20 แสดงว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกันคือ กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกัน และจากตารางแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่านักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย 7503.28 บาท ในขณะที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย 9296.17 บาท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย กับอาชีพผู้ปกครอง.

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย กับอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	F
ระหว่างกลุ่ม	5	5.433*
ภายในกลุ่ม	799	
รวม	804	

**P < .01

จากตารางที่ 21 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่าง ๆ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง เกษตรกรรม ประกอบธุรกิจ และค้าขาย มีการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยกับอาชีพของผู้ปกครองทั้ง 6 อาชีพ เพื่อจะไ้ทราบว่ากลุ่มของผู้ปกครองที่มีอาชีพใดบ้างมีค่าใช้จ่ายตัวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยวิธีทดสอบของต้นคั้น (Duncan's New Multiple Range Test)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอาชีพผู้ปกครองกับ
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

กลุ่มย่อยที่ 1				
กลุ่มที่	3	4	2	
$\bar{x}$	7785.2734	7921.7070	8144.1211	}
กลุ่มย่อยที่ 2				
กลุ่มที่	2	6	1	5
$\bar{x}$	8144.1211	8619.8359	8680.6445	8927.4805

**P < .01

- กลุ่มที่ 1 หมายถึง อาชีพรับราชการ
- กลุ่มที่ 2 หมายถึง อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- กลุ่มที่ 3 หมายถึง อาชีพรับจ้าง
- กลุ่มที่ 4 หมายถึง อาชีพเกษตรกร
- กลุ่มที่ 5 หมายถึง อาชีพทำธุรกิจ
- กลุ่มที่ 6 หมายถึง อาชีพค้าขาย

ตารางที่ 22 แสดงว่า ในกลุ่มย่อยที่ 1 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง และเกษตรกร มีค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน และในกลุ่มย่อยที่ 2 อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำธุรกิจ และค้าขาย มีค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน แต่อาชีพที่อยู่ในกลุ่มย่อยที่ 1 มีความแตกต่างกับอาชีพในกลุ่มย่อยที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง อาชีพเกษตรกร และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความแตกต่างกัน
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ อาชีพทำธุรกิจ ไม่มีความแตกต่างกัน

3. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความแตกต่างกับอาชีพอื่น เลย

4. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ อาชีพทำธุรกิจ

5. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีความแตกต่างกับค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ อาชีพทำธุรกิจ

3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยกับรายได้ของผู้ปกครอง

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยกับรายได้ของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	138.945**
ภายในกลุ่ม	802	
รวม	804	

**P < .01

จากตารางที่ 23 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับต่าง ๆ ได้แก่ รายได้ระดับ 500-3,000 บาท ระดับ 3,001-5,000 บาท และระดับสูงกว่า 5,000 บาท มีการใช้จ่ายแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยกับรายได้ของผู้ปกครอง ทั้ง 3 ระดับ เพื่อจะได้ทราบว่ากลุ่มของผู้ปกครองที่มีรายได้ใบบ้างมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยวิธีทดสอบของคินคิน (Duncan's New Multiple Range Test)

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ของ
ผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

กลุ่มย่อยที่ 1	
กลุ่มที่	1
$\bar{x}$	7238.6406

กลุ่มย่อยที่ 2	
กลุ่มที่	2
$\bar{x}$	9100.1797

กลุ่มย่อยที่ 3	
กลุ่มที่	3
$\bar{x}$	9979.4531

**p < .01

- กลุ่มที่ 1 หมายถึง ระดับรายได้ 500 - 3,000 บาท
- กลุ่มที่ 2 หมายถึง ระดับรายได้ 3,001 - 5,000 บาท
- กลุ่มที่ 3 หมายถึง ระดับรายได้สูงกว่า 5,000 บาท

ตารางที่ 24 แสดงว่า รายได้ของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยของ
นักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นั่นคือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ย กับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวเฉลี่ย การศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	F'
ระหว่างกลุ่ม	2	129.139*
ภายในกลุ่ม	802	
รวม	804	

**P < .01

ตารางที่ 25 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา และต่ำกว่าระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา มีการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 3 ระดับ เพื่อจะได้ทราบว่ากลุ่มของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาใดบ้างมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยวิธีทดสอบของคัมคิน (Duncan's New Multiple Range Test)

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา
ของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

กลุ่มย่อยที่ 1	1	2	
กลุ่มที่			
$\bar{x}$	7453.3398	7707.1680	

กลุ่มย่อยที่ 2			} **
กลุ่มที่	3		
$\bar{x}$	9847.5313		

**p < .01

- กลุ่มที่ 1 หมายถึง การศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า
- กลุ่มที่ 2 หมายถึง การศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- กลุ่มที่ 3 หมายถึง การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา

ตารางที่ 26 แสดงว่า ในกลุ่มย่อยที่ 1 ระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ากับระดับมัธยมศึกษา มีค่าใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างไปจากระดับการศึกษาที่สูงกว่ามัธยมศึกษา

นั่นคือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกับผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบัน การศึกษาต่างกัน

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าใช้จ่ายส่วนตัวและสถาบัน การศึกษาของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.493
ภายในกลุ่ม	801	
รวม	804	

ตารางที่ 27 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ต่างสถาบันกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวไม่แตกต่างกัน หมายความว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตพระนครใต้ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ค่าใช้จ่าย(บาท) \ ภูมิลำเนา	3810-7035	7036-11465	11466-15286	χ^2
กรุงเทพมหานคร	237	166	17	105.03**
ต่างจังหวัด	89	238	57	
รวม	326	404	74	

**p < .01

ตารางที่ 28 แสดงว่า เมื่อนำค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามาแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 3,810-7,635 บาท ระดับที่ 2 7,636-11,465 บาท ระดับที่ 3 11,466-15,286 และหาความสัมพันธ์กับภูมิลำเนา คือกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด โดยการทดสอบค่า χ^2 ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายส่วนตัว
ของนักศึกษา

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง
และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

อาชีพ	ค่าใช้จ่าย (บาท) 3810-7635	7636-11465	11466-15286	χ^2
รับราชการ	79	104	28	40.95**
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	40	39	3	
รับจ้าง	65	54	9	
เกษตรกร	65	75	4	
ทำธุรกิจ	18	52	8	
ค้าขาย	59	80	22	
รวม	326	404	74	

**p < .01

ตารางที่ 29 แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ
อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง อาชีพเกษตรกร อาชีพทำธุรกิจ และ
อาชีพค้าขาย มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.01

5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายส่วนตัว
ส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครอง
และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ค่าใช้จ่าย(บาท) รายได้	3810-7635	7636-11465	11466-15286	χ^2
500-3,000	242	138	8	182.32**
3,001-5,000	66	163	32	
สูงกว่า 5,000	18	103	34	
รวม	326	404	74	

**p < .01

ตารางที่ 30 แสดงว่า รายได้ของผู้ปกครองระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับ
500 - 3,000 บาท ระดับ 3,001 - 5,000 บาท และระดับสูงกว่า 5,000
บาท มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของผู้ปกครองและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ค่าใช้จ่าย(บาท)	3810-7635	7636-11465	11466-15286	χ^2
การศึกษา				
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	175	125	9	187.93**
มัธยมศึกษา	121	82	8	
สูงกว่ามัธยมศึกษา	30	197	57	
รวม	326	404	74	

**p < .01

ตารางที่ 31 แสดงว่าการศึกษาของผู้ปกครองระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ระดับมัธยมศึกษา และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ผลการวิเคราะห์การใช้จ่ายและการฝึกปฏิบัติของนักศึกษา

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของที่มาของค่าใช้จ่ายนักศึกษา

ได้รับจาก	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่	661	82.20
ญาติ	111	13.80
เพื่อน	4	0.50
ทุนการศึกษา	18	2.20
หารายได้คอยตนเอง	10	1.30
รวม	804	100.00

ตารางที่ 32 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจาก พ่อแม่ มีจำนวน 661 คน หรือร้อยละ 82.20 รองลงมาได้แก่ ญาติ จำนวน 111 คน หรือร้อยละ 13.80 และน้อยที่สุด ได้รับค่าใช้จ่ายจากเพื่อน จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 0.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของการได้รับค่าใช่จ่ายของนักศึกษา

ค่าใช่จ่ายที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับทั้งหมด	570	70.90
ได้รับบางส่วน	234	29.10
รวม	804	100.00

ตารางที่ 33 แสดงว่า นักศึกษาได้รับค่าใช่จ่ายทั้งหมด มีจำนวน 570 คน หรือร้อยละ 70.90 และนักศึกษาได้รับค่าใช่จ่ายเพียงบางส่วน จำนวน 234 คน หรือร้อยละ 29.10

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของสา เหตุที่นักศึกษาประกอบอาชีพ ระหว่างศึกษาอยู่

สาเหตุที่ประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อหารายได้ชดเชยรายจ่าย	96	11.90
เพื่อเพิ่มทักษะให้เกิดความชำนาญ	37	4.60
เพื่อหาประสบการณ์เตรียมไว้สมัครงาน	35	4.40
ไม่ทำงาน	636	79.10
รวม	804	100.00

ตารางที่ 34 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทำงาน มีจำนวน 636 คน หรือร้อยละ 79.10 และที่ทำงานระหว่างศึกษาอยู่มีจำนวน 168 คน หรือร้อยละ 20.90 สาเหตุที่ทำงานคือเพื่อหารายได้ชดเชยรายจ่ายมากที่สุด จำนวน 96 คน หรือร้อยละ 11.90 และทำงานเพื่อหาประสบการณ์เตรียมไว้สมัครงาน น้อยที่สุด จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 4.40

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามชนิดของงาน

ชนิดของงาน	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	110	65.90
ค้าขาย	58	34.10
รวม	168	100.00

ตารางที่ 35 แสดงว่า นักศึกษาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด จำนวน 110 คน หรือร้อยละ 65.90 และประกอบอาชีพค้าขายเพียง 58 คน หรือร้อยละ 34.10

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่นำและไม่นำวิชาความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ไปใช้ประกอบอาชีพ

การใช้วิชาความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	149	89.20
ไม่ใช้	19	10.80
รวม	168	100.00

ตารางที่ 36 แสดงว่า นักศึกษาส่วนมากนำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ไปใช้ประกอบอาชีพในระหว่างศึกษาอยู่ จำนวน 149 คน หรือร้อยละ 89.20 ส่วนที่ไม่ได้นำความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ไปใช้ประกอบอาชีพในระหว่างศึกษาอยู่ จำนวนเพียง 19 คน หรือร้อยละ 10.80

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ทราบและไม่ทราบเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายค่าน้ำสตูดิโอปฏิบัติ

ค่าใช้จ่ายค่าน้ำสตูดิโอปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบแต่ไม่ทราบจำนวน	304	37.80
ทราบแต่ไม่ตรงกับความจริง	108	13.40
ทราบรายละเอียดตรงกับความจริง	128	16.00
ไม่ทราบ	264	32.80
รวม	804	100.00

ตารางที่ 37 แสดงว่า นักศึกษาที่ทราบค่าใช้จ่ายค่าน้ำสตูดิโอปฏิบัติ แต่ไม่ทราบจำนวน มี 304 คน หรือร้อยละ 37.80 ส่วนนักศึกษาที่ไม่ทราบว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าน้ำสตูดิโอปฏิบัติ มีจำนวน 264 คน หรือร้อยละ 32.80 และที่ทราบแต่ไม่ตรงกับความจริงมีน้อยที่สุด จำนวน 108 คน หรือร้อยละ 13.40

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีปัญหาและไม่มีปัญหาเรื่อง
ค่าใช้จ่าย

ปัญหาค่าน้ำใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
มี	539	67.00
ไม่มี	265	33.00
รวม	804	100.00

ตารางที่ 38 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาค่าน้ำใช้จ่ายมากที่สุด จำนวน 539 คน หรือร้อยละ 67.00 และที่ไม่มีปัญหาค่าน้ำใช้จ่ายมีจำนวน 265 คน หรือร้อยละ 33.00

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาไม่เพียงพอ

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พัก	23	2.90
ค่าอาหาร	114	14.30
ค่าพาหนะประจำวัน	22	2.80
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	14	1.70
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	106	13.20
ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ	316	39.30
การรักษาพยาบาล	2	0.10
ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	43	5.30
ค่าพาหนะกัลป์ภูมิดำเนา	22	2.70
ค่าพักผ่อนหย่อนใจและบันเทิง	66	8.20
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	76	9.50
รวม	804	100.00

ตารางที่ 39 แสดงว่า ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาไม่เพียงพอมากที่สุด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านวัสดุฝึกปฏิบัติ จำนวน 316 คน หรือร้อยละ 39.30 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับข้อความในตารางที่ 37 เพราะมีนักศึกษาซึ่งไม่ทราบว่าต้องใช้จ่ายค่าวัสดุศึกษา จำนวน 264 คน และที่ทราบแต่ไม่ทราบจำนวนและทราบแต่ไม่ตรงกับความเป็นจริงมีถึง 412 คน

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของการแก้ปัญหา เมื่อค่าใช้จ่ายไม่
เพียงพอ

การแก้ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ไว้ในสิ่งที่จำเป็น	161	20.10
ใช้เงินที่สะสมไว้	146	18.10
ทำงานทำพิเศษ	168	20.90
ใช้ของเก่าที่มีอยู่	81	10.10
ขอยืม	88	10.90
ขอผู้ปกครองเพิ่ม	160	19.90
รวม	804	100.00

ตารางที่ 40 แสดงว่านักศึกษามากที่สุดแก้ปัญหาโดยทำงานทำพิเศษ มี
จำนวน 168 คน หรือร้อยละ 20.90 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสัมพันธ์กับข้อความใน
ตารางที่ 34 ซึ่งมีนักศึกษาทำงานในระหว่างเรียน จำนวน 168 คน ส่วนที่แก้ปัญหา
โดยใช้ของเก่าที่มีอยู่น้อยที่สุด จำนวน 81 คน หรือร้อยละ 10.10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาคิดว่าควรลดลง

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พัก	16	2.00
ค่าอาหาร	93	11.60
ค่าพาหนะประจำวัน	33	4.10
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	20	2.60
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	96	11.60
ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ	254	31.90
การรักษาพยาบาล	2	0.10
ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	81	10.10
ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา	17	2.10
ค่าพักผ่อนหย่อนใจและบันเทิง	109	13.60
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	83	10.30
รวม	804	100.00

ตารางที่ 41 แสดงว่านักศึกษาคิดว่าค่าใช้จ่ายที่ควรลดลงมากที่สุด ได้แก่ ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ มีจำนวน 254 คน หรือร้อยละ 31.90 ซึ่งสอดคล้องกับข้อความใน ตารางที่ 39 ซึ่งระบุว่าค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอมากที่สุดคือค่าจ่ายค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ ส่วนสาเหตุที่ไม่เพียงพอนั้นจากที่ได้รวบรวมคำตอบจากแบบสอบถามมีดังนี้

1. ไม่ทราบมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 37 คือไม่ทราบว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ
2. แพงเกินไป
3. รายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 34 คือนักศึกษาต้องประกอบอาชีพระหว่างศึกษาอยู่เพื่อหารายได้ชดเชยค่าใช้จ่าย และตารางที่ 38 นักศึกษามีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย

4. สิ้นเปลืองมากเกินไป

ส่วนค่าใช้จ่ายซึ่งนักศึกษาคิดว่าควรลดลงน้อยที่สุด ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 17 และตารางที่ 18 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ค่าที่พัก	3	0.40
ค่าอาหาร	195	24.30
ค่าพาหนะประจำวัน	23	2.90
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	30	3.70
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	91	11.30
ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ	173	21.50
ค่ารักษาพยาบาล	5	0.60
ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	131	16.30
ค่าพาหนะกลับภูมิลำเนา	4	0.50
ค่าพักผ่อนหย่อนใจและบันเทิง	78	9.70
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	71	8.80
รวม	804	100.00

ตารางที่ 42 แสดงว่า ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่ ค่าอาหาร จำนวน 195 คน หรือร้อยละ 24.30 ส่วนรองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านวัสดุฝึกปฏิบัติ มีจำนวน 173 คน หรือร้อยละ 21.50 ซึ่งจะเห็นว่าค่าใช้จ่ายด้านค่าวัสดุฝึกปฏิบัติซึ่งนักศึกษาคิดว่าควรเพิ่มขึ้นนั้น ไม่สอดคล้องกับข้อความในตารางที่ 39 ซึ่งระบุไว้ว่าค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอมากที่สุด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านวัสดุฝึกปฏิบัติ และตารางที่ 41 ซึ่งระบุไว้ว่า ค่าใช้จ่ายซึ่งควรลดลงเป็นอันดับแรก ได้แก่ค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ

สาเหตุที่นักศึกษาตอบขัดแย้งกันอาจเป็น เพราะค่า ใช้จ่ายค่านี้นี้ไม่ เพียงพอ และควรลดลงจริง แต่อาจเห็นว่าคุณค่าของการ เรียนค่านคหกรรมศาสตร์คือการฝึกปฏิบัติซึ่งต้องใช้เวลาฝึกปฏิบัติ เป็นหลัก จึงคิดว่าถ้าจะเพิ่มค่าใช้จ่ายแล้วควรเพิ่มค่านี้นี้ด้วย ดังเหตุผลที่ได้รวบรวมจากคำตอบของ นักศึกษาถึงสาเหตุที่จำเป็นต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายค่านวัสดุฝึกปฏิบัติ เพราะ

1. ต้องเรียนปฏิบัติมาก

2. จำเป็นในการ เรียนภาคปฏิบัติ

3. ยังให้จ่ายน้อยเกินไปทำให้การเรียนไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ส่วนค่าใช้จ่ายซึ่งคิดว่าควรเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ได้แก่ ค่าที่พัก ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 17 และ ตารางที่ 18 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงอยู่แล้ว

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาซึ่งมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ

การฝึกปฏิบัติที่เป็นอยู่	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	431	53.60
ไม่เพียงพอ	373	46.40
รวม	804	100.00

ตารางที่ 43 แสดงว่านักศึกษาคิดว่าในขณะที่ศึกษาอยู่ได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ จำนวน 431 คน หรือร้อยละ 53.60 และคิดว่าฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอจำนวน 373 คน หรือร้อยละ 46.40 จากการรวบรวมคำตอบของนักศึกษา ปรากฏว่าที่คิดว่าฝึกปฏิบัติ เพียงพอเพราะ

1. สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

2. มีการเรียนปฏิบัติมากอยู่แล้ว

3. อาจารย์ผู้สอนสอนดีมาก

4. มีการฝึกปฏิบัตินอกเวลา

5. เรียนตามหลักสูตร

ส่วนที่คิดว่าฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ เพราะ

1. ควบปฏิบัติมากกว่านี้ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

2. เวลาเรียนปฏิบัติน้อยเกินไป

3. ไม่มีอุปกรณ์เพียงพอ

4. อาจารย์สอนไม่ดี

7. ผลการวิเคราะห์ เกี่ยวกับคำตอบของครูสายวิชาชีพภาคปฏิบัติ

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของครูที่สอนวิชาชีพภาคปฏิบัติ จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	20	25.00
โชติเวช	20	25.00
เทคนิคกรุงเทพฯ	20	25.00
พระนครใต้	20	25.00
รวม	80	100.00

ตารางที่ 44 แสดงว่าครูที่สอนวิชาชีพภาคปฏิบัติมีจำนวนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน คือสถานศึกษาละ 20 คน

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของครูสอนวิชาชีพภาคปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สอน

ระดับที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
ปวช.	51	63.70
ปวส.	29	36.30
รวม	80	100.00

ตารางที่ 45 แสดงว่า ครูที่สอนวิชาชีพภาคปฏิบัติระดับ ปวช. มีจำนวน 51 คน หรือร้อยละ 63.70 และระดับ ปวส. มีจำนวน 29 คน หรือร้อยละ 36.30

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของลักษณะวิชาที่ครูสายวิชาชีพภาคปฏิบัติ สอนอยู่

ลักษณะวิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
เรียนมาโดยตรงแต่ไม่มีความถนัดเป็นพิเศษ	28	35.40
เรียนมาโดยตรงและมีความถนัดเป็นพิเศษ	21	26.10
เรียนมาโดยตรงและมีประสบการณ์มานาน	22	27.40
เรียนมาโดยตรงและชอบเป็นพิเศษ	9	11.10
รวม	80	100.00

ตารางที่ 46 แสดงว่า ครูที่สอนวิชาชีพภาคปฏิบัตินั้นมากที่สุดจะสอนวิชาที่เรียนมาโดยตรงแต่ไม่มีความถนัดเป็นพิเศษ จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 35.40 รองลงมา เป็นวิชาที่เรียนมาโดยตรงและมีความถนัดเป็นพิเศษ กับเรียนมาโดยตรง

และมีประสบการณ์มานาน มีจำนวนใกล้เคียงกัน และน้อยที่สุดคือ เรียบมาโดยตรง และชอบเป็นพิเศษ มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 11.10

สำหรับค่าใช้จ่ายค่าวัสดุฝึกปฏิบัติ ครูผู้สอนประมาณว่าภาคการศึกษาหนึ่ง นักศึกษาจะใช้ประมาณคนละ 934.00 บาท

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเพียงพอของวัสดุฝึกตั้งสถานศึกษาจ่ายให้แก่นักศึกษา

วัสดุฝึกปฏิบัติที่จ่ายให้	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	64	80.00
ไม่เพียงพอ	16	20.00
รวม	80	100.00

ตารางที่ 47 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ จำนวน 64 คน หรือร้อยละ 80.00 คิดว่าสถานศึกษาจ่ายวัสดุฝึกปฏิบัติให้แก่ศึกษาเพียงพอ ส่วนอีก 16 คน หรือร้อยละ 20.00 คิดว่าไม่เพียงพอ

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของครูในการซื้อวัสดุ
ฝึกปฏิบัติ เพื่อนำมา เรียนวิชาปฏิบัติ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เพียงพอ	28	35.00
เพียงพอและเหมาะสม	32	40.00
มากเกินไป	20	25.00
รวม	80	100.00

ตารางที่ 48 แสดงว่าครูจำนวนมากคิดว่านักศึกษาซื้อวัสดุฝึกปฏิบัติมาเพียงพอ และเหมาะสม จำนวน 32 คน หรือร้อยละ 40.00 รองลงมาคิดว่าไม่เพียงพอ มีจำนวน 28 คน หรือร้อยละ 35.00 และจำนวนน้อยที่สุดคิดว่ามากเกินไป มีจำนวน 20 คน หรือร้อยละ 25.00

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของครูเกี่ยวกับการทราบราคาวัสดุฝึกปฏิบัติ

ทราบราคาวัสดุฝึกปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบราคาโดยประมาณ	52	65.00
ทราบราคาอย่างละเอียด	24	30.00
ไม่ทราบเลย	4	5.00
รวม	80	100.00

ตารางที่ 49 แสดงว่าครูส่วนมากทราบราคาของสินค้าที่ใช้เป็นวัสดุฝึกปฏิบัติ มีจำนวนทั้งสิ้น 76 คน หรือร้อยละ 95.00 และไม่ทราบราคาเลยมีเพียง 4 คน หรือร้อยละ 5.00

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของครู เกี่ยวกับการประมาณราคาวัสดุ
ฝึกปฏิบัติ

ทราบราคาสินค้าโดย	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ประสบการณ์เดิม	8	10.00
เปรียบเทียบการราคาสินค้าอื่น	6	7.50
ประมาณราคาเอง	32	40.00
สอบถามจากผู้ขายเป็นครั้งคราว	21	26.25
สอบถามราคาจากผู้ขายทุกครั้งที่ให้นักศึกษาซื้อ	13	16.25
รวม	80	100.00

ตารางที่ 50 แสดงว่า ครูผู้สอนส่วนมากทราบราคาสินค้าโดยประมาณราคา
เอง มีจำนวน 32 คน หรือร้อยละ 40.00 รองลงมาโดยการสอบถามจากผู้ขายเป็น
ครั้งคราว มีจำนวน 21 คน หรือร้อยละ 26.25 และน้อยที่สุด โดยการเปรียบเทียบ
กับราคาสินค้าอื่น มีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 7.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของการ เลือกใช้วัสดุฝึกปฏิบัติที่ครูกำหนด
ให้นักศึกษาใช้

การเลือกใช้วัสดุฝึกปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
เปลี่ยนแปลงตามความนิยม	32	40.00
เปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล	19	23.80
ไม่เปลี่ยนแปลงแต่ เป็นไปตามทฤษฎี	29	36.20
รวม	80	100.00

ตารางที่ 51 แสดงว่าในการ เลือกใช้วัสดุฝึกปฏิบัตินั้นผู้สอนส่วนมากเลือก
ใช้วัสดุฝึกปฏิบัติโดยการ เปลี่ยนแปลงตามความนิยม จำนวน 32 คน หรือร้อยละ
40.00 รองลงมา เป็นการ เลือกโดยเป็นไปตามทฤษฎี จำนวน 29 คน หรือร้อยละ
36.20 และ เปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลน้อยที่สุด จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 23.80

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามความ เพียงพอของวัสดุฝึก
ปฏิบัติที่นักศึกษาซื้อมาใช้

จำนวนวัสดุฝึกปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
มากเกินไป	12	15.00
พอดีแล้ว	45	56.20
น้อยเกินไป	23	28.80
รวม	80	100.00

ตารางที่ 52 แสดงว่า ครูคิดว่าวัสดุฝึกปฏิบัติที่ให้นักศึกษาจัดซื้อมานั้นพอดีแล้ว
มีจำนวน 45 คน หรือร้อยละ 56.20 รองลงมาคิดว่าน้อยเกินไป มีจำนวน 23 คน
หรือร้อยละ 28.80 และมีจำนวนมากเกินไปน้อยที่สุด 12 คน หรือร้อยละ 15.00

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของครูเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านการสร้างปัญหาการเงินให้แก่นักศึกษา

การสร้างปัญหาให้แก่นักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สร้างปัญหา	42	52.50
ไม่สร้างปัญหา	38	48.50
รวม	80	100.00

ตารางที่ 53 แสดงว่าครูคิดว่าการคว่ำตุงปีปฏิบัติได้สร้างปัญหาให้แก่ นักศึกษา มีจำนวน 42 คน หรือร้อยละ 52.50 และไม่สร้างปัญหาให้แก่ นักศึกษามี จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 41.50

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของครูที่ทราบฐานะทางเศรษฐกิจของ นักศึกษา

ฐานะทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบทุกคน	5	6.30
ทราบเป็นส่วนรวม	14	17.50
ทราบบางคน	52	65.00
ไม่ทราบ	9	11.20
รวม	80	100.00

ตารางที่ 54 แสดงว่าครู เป็นส่วนมากจำนวน 52 คน หรือร้อยละ 65.00 ทราบฐานะเศรษฐกิจของนักศึกษาบางคน รองลงมาได้แก่ ทราบเป็นส่วนมาก มีจำนวน 14 คน หรือร้อยละ 17.50 ไม่ทราบฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษา จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 11.20 และน้อยที่สุด จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 6.30 ทราบทุกคน

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของเศรษฐกิจของนักศึกษาตามความคิด
ของครู

ฐานะทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	1	1.25
ดี	5	6.25
ปานกลาง	49	61.25
ไม่ดี	25	31.25
รวม	80	100.00

ตารางที่ 55 แสดงว่า ครูคิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษายู่ในระดับ
ปานกลาง มากที่สุด จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 61.25 รองลงมาคิดว่าฐานะทาง
เศรษฐกิจของนักศึกษาไม่ดี จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 31.25 และอยู่ในระดับที่
ถึงดีมาก จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 7.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของความเห็นของครู เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ
ของนักศึกษา

การฝึกปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	58	72.50
ไม่เพียงพอ	22	27.50
รวม	80	100.00

ตารางที่ 56 แสดงว่า ครูคิดว่า นักศึกษาฝึกปฏิบัติอย่างเพียงพอ มีจำนวน 58 คน หรือร้อยละ 72.50 สาเหตุเพราะ

1. มีชั่วโมงปฏิบัติมากแล้ว
2. มีการฝึกปฏิบัตินอกเวลาเรียน
3. ครูพยายามสอนอย่างดี
4. หลักสูตรที่อยู่แล้ว

ส่วนครูจำนวน 22 คน หรือร้อยละ 27.50 คิดว่า นักศึกษาฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ สาเหตุเพราะ

1. มีชั่วโมงปฏิบัติน้อย
2. นักศึกษาไม่ค่อยมีเวลา
3. ครูสอนไม่เต็มที่ เพราะต้องทำงานอื่น ๆ นอกจากการสอน
4. มีจำนวนนักศึกษามากเกินไป
5. มีห้องปฏิบัติน้อย
6. วัสดุฝึกปฏิบัติมีน้อยเกินไป

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของครูที่มีความคิดเกี่ยวกับผลที่ได้รับ
จากการเรียน

ผลที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
คุ้มค่า	49	61.20
ไม่คุ้มค่า	31	38.80
รวม	80	100.00

ตารางที่ 57 แสดงว่า ครูส่วนมาก จำนวน 49 คน หรือร้อยละ 61.20 คิดว่า เมื่อนักศึกษาสำเร็จไปแล้วได้รับผลคุ้มค่ากับการลงทุนในการศึกษา เพราะ

1. สามารถปฏิบัติได้จริง
2. นำไปใช้ในครอบครัวและสังคมได้
3. นำไปประกอบอาชีพส่วนตัวและอาชีพพิเศษได้

ครูจำนวน 31 คน หรือร้อยละ 38.80 คิดว่า นักศึกษาได้รับผลไม่คุ้มค่า

เพราะ

1. นักศึกษาส่วนมากไม่มีงานทำ
2. นักศึกษาบางคนยังปฏิบัติได้ไม่ดี
3. ได้รับรายได้จากการทำงานค่าน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย